

תלמודו בידו

דף מט עמוד ב

- א** [האם יש מעילה במים ויין של הנסכים ?
- ב** [מדוע בשעת ניסוך היין פקקו את הנקב שהנסכים יורדים בו לתוך השיתין ?
- ג** [אלו מצוות יש לעשותם בצניעות ?
- ד** [מדוע גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה ?

- א** [משהוקדשו עד ניסוחם: יש בהם קדושה ומועלים בהם, שהרי קדשי גבוה הם. אחר הניסוך: אין מועלים בהם. שאין דבר שנעשית מצותו [ניסוכו] ומועלים בו. ואפילו תלה כלי בתוך השיתין לקלוט את היין בטרם ירד לתהום. ואפילו לר"א בר צדוק שהיין נאסף בלול, וקדוש וטעון שריפה.
- ב** [כדי שיצטבר היין, וייראה כאילו המזבח שותה את היין בגרון מלא ושבע. שנאמר "הסך נסך שכר לה", שכר זהו לשון שתיה ושביעה, שכרות ושמחה.
- ג** [1. צדקה, שאין צריך להודיע לשום אדם. 2. הוצאת המת. 3. הכנסת כלה, שישמח ויסעד במידה נאה, ולא ינהג קלות ראש בעצמו. לרב אחאי גאון, המוציא ממון עבור מת עני או כלה עניה, יעשה זאת בצנעה. 4. דברי תורה. שלא ישב וישנה בגובהה של עיר, ולא ישנה לתלמידיו בשוק.
- ד** [1. צדקה עושה רק בממונו [כגון שמשאיל לו כליו], וגמילות חסדים אף בגופו. [כגון לקבור מת ולהספידו, לשמח חתן וכלה, ללוות את חברו בדרך]. 2. צדקה היא לעניים, וחסד אף לעשירים. 3. צדקה ניתנת רק לחיים, וחסד נעשה אף עם המתים. - ירא שמים, מזמנים לו עני הגון לצדקה. אבל אחרים צריכים לטרוח לזכות בה. - שכר הצדקה בהתאם לטרחה והדאגה לטובת העני [כגון שמביא לביתו פת אפויה].